

## Kvindernes Bygning.

Fru Louise Hansen, Formand i Bestyrelsen for Kvindernes Bygning!

Jeg siger Tak for Indbydelsen. Kan hende jeg kommer og hilser paa Dem til Sommer. Jeg ved om Dem, at De maa være en venlig Dame, da jeg har læst eller hørt, at De har haft Repræsentanterne til The hos Dem i Deres Hus. Og kan hende, naar vi tales ved, at vi forstaar hinanden bedre. Jeg ser, at jeg har ikke Held til paa Papiret at forklare de københavnske Damer, hvad vi herovre mener med at vælge parlamentarisk og med fuld Offenlighed; det er noget helt andet end hvad de Damer forstaar dermed. Ellers er jeg glad for, at De skriver Dem under som Formand, saa kender vi i det mindste Navnet paa den, vi skal have at holde os til. Og derfor, dersom jeg til den Tid ikke selv kan komme bort her hjemme fra, skal De da i alle Fald faa mine Rejsepenge til Hjælp til Bygningen. Det lover

Deres ærbødige

*Landbokvinde.*

Jeg maa give den ærede „Landbokvinde“ Ret i, at vi ikke forstaa hinanden. Kvindernes Bygning menes at skulle blive en filantropisk Institution til Gavn for de Kvinder, der arbejde for deres Brød. At starte et saadant Foretagende kræver meget uegenlyst og offervilligt Arbejde fra deres Side, der velvilligst gaar ind paa at tage sig af Sagen, og vi har ikke under Arbejdet gjort den Erfaring, naar vi har søgt at sikre os Støtte hos en eller anden formaaende Dame ved at bede hende indtræde i Repræsentantskabet, at det var den rette Maade at bevæge hende dertil ved at tale om Parlamentarisme, og Valg. Man har kun det ene at sige: Hjælp os med at arbejde for vore Søstres Ve og Væl! og den ærede „Landbokvinde“ vil maaske kunne indse, at den Omstændighed at blive valgt ikke altid afgør Sagen. Desuden — ved Forarbejderne ved et saadant Foretagende vil man altid staa sig bedst ved at bære sig ad, som det sker i alle lignende Institutioner; hvor der er et Repræsentantskab, supplerer dette saa godt som altid sig selv, og dette vilde næppe være blevet Skik, hvis det ikke var det mest praktiske og mindst hæmmende for Arbejdets Fremgang. — Skønt jeg gerne vilde unde „Kvindernes Bygning“ den Sum, der vilde tilflyde den, hvis den ærede „Landbokvinde“ ikke kommer til København, kan jeg ikke nægte, at jeg hellere